

ІЗ ВОГНЮ ТА У ПОЛУМ'Я

Щоб там не казали, а доля невблаганна, й з кожним роком ветерани минулої війни йдуть у небуття. Але ще живі ті з них, хто прийшов у карний розшук прямо із фронту, змінивши обпалену порохом солдатську шинель на міліцейську.

Одним з таких відомих представників людей цього покоління в області є заслужений ветеран органів внутрішніх справ, підполковник міліції запасу Володимир Олександрович Ільїн.

У 1943 році в Москві, згідно з наказом НКВС СРСР, була організована спеціальна група із числа колишніх працівників НКВС і досвідчених фронтовиків. Її співробітникам було поставлено відповідальне завдання – створювати територіальні підрозділи міліції в районах України, які були щойно звільнені від фашистських загарбників. В одну з таких груп зарахували і молодого фронтовика, рядового Володимира Ільїна. У червні 1943 року співробітники групи виїхали з Москви. Потім вони, услід за радянськими військами, рухалися по звільненій території областей України, вилучаючи там диверсантів, поліцаїв, карателів та інших фашистських посіпак.

У листопаді 1944 року частина працівників цієї спеціальної групи була розподілена для укомплектування райвідділів міліції Миколаївської області. Тоді Володимир Ільїн і був призначений дільничним уповноваженим Єланецького райвідділу міліції. Службу тут він почав у досить складних умовах. Зі зброї в нього був пістолет ТТ і автомат ППШ. Із транспорту – «бідарка» (двоколісний візок, запряжений конем).

У 1948 році керівництво УВС області перевело Ільїна в Миколаїв на роботу в обласний відділ карного розшуку. А ті тут виявилось непочатий край. Саме в ті роки післявоєнної розрухи й нестатків людям потрібно було щось їсти, а також хотілося пристойно одягтися. Тоді особливо

цінувалися закордонні речі. Їх в область посилками висилали своїй рідні офіцери, які служили в Німеччині, Угорщині, Польщі. Про це добре знали й тодішні злочинці. Якось вночі в одному із глухих сіл Миколаївщини бачили чоловіка в примітному шикарному шкіряному пальто. Потім цього типа помітили в районі морського порту. А незабаром сищики отримали інформацію: незнайома жінка здала в камеру схову морського порту дві величезні валізи з речами, які по опису були схожі на речі, викрадені під час скоєння розбійних нападів.

Звісно, що за цими речами рано чи пізно хтось повинен прийти. Тому оперативники влаштували неподалік засідку. Чекаючи їм довелося недовго. Незабаром за валізами, під ручку з гарненькою жінкою, прийшов чоловік у шкіряному пальто. І не встигнувши одержати ці речі, як оперативники затримали їх і доставили в карний розшук. У ході розслідування виявилось, що за цією «солодкою парочкою» тягнувся довгий кривавий слід аж з далекого міста Пермі. Раніше там був застрелений майор ВПС, якому й належало це шкіряне пальто...

Як згадує Володимир Олександрович Ільїн, у ті післявоєнні роки злочинці також люто ненавиділи працівників міліції, особливо слідчих, які не давали їм спокійно дихати. Адже запеклим

кримінальникам не хотілося знову йти етапом у сталінські табори в далекий Сибір, а то й на Чукотку, особливо у страшній для них Магадан. Тому, коли рецидивісти відчували для себе небезпеку, то не зупинялися навіть перед убивством співробітників карного розшуку. Хоча заздалегідь знали, що їм за це «світить» якщо не розстріл, то вже напевно сталінський «четвертак» (25 років таборів). З того далекого часу пройшло вже не одне десятиліття, однак чіпка пам'ять Ільїна зберегла всі подробиці зухвалого вбивства одного з оперативників і своєї участі у затримці цих жорстоких убивць. От як це відбувалося.

Березневої ночі 1949 року в одному із сіл Баштанського району невідомі вбили охоронця магазину. На затримку вбивць на «бідарці» виїхали тодішній начальник Баштанського райвідділу В.С. Кручинін і старший оперуповноважений карного розшуку Стрига. Вогким ранком, у до світньому тумані вони побачили на ґрунтовій дорозі силуети двох чоловіків, що зігнулися під вантажем заповнених мішків. Міліціонери наказали їм зупинитися. Однак незнайомці, кинувши на землю мішки, пустилися навтьоки в різні боки. Міліціонери – за ними. Стрига швидко наздогнав одного із утікачів і крикнув йому: «Карний розшук, руки вгору!». Але отут відбулася непередбачена подія: незнайомиць різко вихопив пістолет і вистрілював правоохоронцю у голову. Після чого, схопивши ТТ, що випав з рук убитого опера, злочинець швидко пірнув у темряву.

На жаль, і Кручиніну не вдалося тоді затримати другого бандита. Про що майор змушений був доповісти в Миколаїв. І знову начальник ВКР УВС Петро Односумов направив у Баштанку Ільїна, надавши йому в допомогу старшину Єршова та чотирилапого робітника – службово-пошукового собаку. До місця трагедії міліціонери прибули на розбитій полу-

торці. Тренований пес відразу ж узяв слід. Пробігши розмоклим полями більш 12 кілометрів, міліціонери вийшли до рейок залізничної біля станції Горожене. Тут у кущах собака і виявила згорток. У ньому лежали два пістолети: «вальтер» і ТТ, що належав загибелому Стризі. Очевидно, у такий спосіб убивця позбувся речових доказів.

А далі сталося неймовірне. У приміщенні станції, куди собака привів Ільїна і Єршова, їх чекав сюрприз. На дерев'яній лавці, скрегогучи зубами від лютої злості, сидів... зв'язаний мотузками якийсь неголений здоровань у порваній фуфайці.

З'ясувалося, що робітники цієї станції вже були сповіщені про подвійне вбивство. А отут з'явився незнайомий їм чоловік у закривавленій фуфайці. Шляхові обхідники, які багато чого бачили на своєму віку, швидко здогадалися, хто це. І своїми «молоточками» з довгою ручкою, якими вони зазвичай простукують букси вагонів, обхідники стукнули незнайомця по голові, у такий спосіб «вирубавши» цього типа. Після чого надійно зв'язали його мотузкою.

Бандитом виявився уродженець одного із сіл району. Через короткий час сталеві «браслети» клацнули і на руках другого бандита. На допитах кримінальники зізналися, що це вони вбили охоронника сільсько-го магазину і обікрали його. Залишилося тільки відповісти на запитання, чому вони це зробили. Залишилося тільки відповісти на запитання, чому вони це зробили. Залишилося тільки відповісти на запитання, чому вони це зробили.

У 1954 році досвідченого оперативника Ільїна перевели в місто Первомайськ заступником начальника міського відділу міліції. А в 1965-му він продовжив службу вже на посаді начальника Миколаївського РВВС УВС області. У ті роки в Миколаєві будувался Варварівський міст. Для його спорудження було задіяно понад дві тисячі будівельників практично з

усіх куточків неосяжного СРСР. Також у цей час біля смт Ольшанське швидкими темпами зводився цементний завод, а в селі Сливиному – обласний протитуберкульозний диспансер.

Час тоді був голодний. Та й контингент будівельників – звісно, різношерстий. Тому в навколишніх селах і почала зростати кількість різних крадіжок, поготів продуктів харчування, алкоголю та носильних речей з магазинів. Така неприємна інформація стривожила керівництво УВС області. І майору В. Ільїну було доручено в найкоротший час розкрити ці крадіжки. Для цього він разом з колегами провів комплекс необхідних оперативних-пошукових заходів. І вже незабаром на території району було виявлено і затримано учасників п'яти злочинних угруповань, які скоїли 14 крадіжок з магазинів. Згодом слідчі розкрили ще з десяток крадіжок з магазинів, скоєних вже злодіями-одинаками.

Однак роки перебування на фронті, робота в екстремальних умовах у післявоєнний час, перенесені тяготи служби негативно позначилися на здоров'ї Володимира Олександровича. У 1975 році він пішов на заслужений відпочинок.

Здавалося б, тепер йому саме час посидіти на березі річки з вудкою або відпочивати на дачі. Але, попри прожиті 89 років, наш ветеран і понині зберігає тверезість розуму й гарну пам'ять. Його часто можна бачити в Управлінні карного розшуку області. Тут він передає молодим сищикам власний життєвий і професійний досвід. Адже вся його героїчна біографія – яскравий приклад того, як потрібно протягом багатьох десятиліть віддано служити Батьківщині, зберігати вірність Присязі співробітника МВС і своєму покликанню сищика.

■ Володимир ЗАЦЕРКЛЯНИЙ, член Національної спілки журналістів України

Вибори-2014

У К Р А І Н А
ЦЕНТРАЛЬНА ВИБОРЧА КОМІСІЯ
ПОСТАНОВА

№ 339

23 квітня 2014 року
м. Київ

Про зміни в складі окружних виборчих комісій з виборів Президента України на позачергових виборах Президента України 25 травня 2014 року

Розглянувши подання кандидатів на пост Президента України щодо кандидатур до складу окружних виборчих комісій з виборів Президента України на позачергових виборах Президента України 25 травня 2014 року про заміну членів окружних виборчих комісій, відповідно до частини третьої статті 2, пункту 1 частини другої, частини третьої статті 13, частин третьої, четвертої, шостої, сьомої, десятої, одинадцятої статті 23, пункту 2 частини четвертої, частин п'ятої, шостої, дев'ятої статті 30 Закону України «Про вибори Президента України», керуючись статтями 11–13, пунктами 5, 6 статті 18 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є:**

1. Внести зміни до складу окружних виборчих комісій з виборів Президента України на позачергових виборах Президента України 25 травня 2014 року, утворених відповідно до по-

станови Центральної виборчої комісії від 14 квітня 2014 року № 268 «Про утворення окружних виборчих комісій з виборів Президента України на позачергових виборах Президента України 25 травня 2014 року», згідно з додатками 1–19.

2. Окружним виборчим комісіям з виборів Президента України, до складу яких вносяться зміни, поінформувати громадян про такі зміни у визначений цими комісіями спосіб.

3. Цю постанову разом з відповідним додатком надіслати відповідним регіональним друкованим засобам масової інформації для опублікування у семиденний строк від дня її прийняття, а також окружним виборчим комісіям з виборів Президента України.

4. Цю постанову оприлюднити на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

**■ Голова
Центральної виборчої комісії
М. ОХЕНДОВСЬКИЙ**

**Додаток 10
до постанови Центральної виборчої комісії
від 23 квітня 2014 року № 339**

ЗМІНИ

в складі окружних виборчих комісій з виборів
Президента України
на позачергових виборах 25 травня 2014 року

Миколаївська область

Окружна виборча комісія
з виборів Президента України
територіального
виборчого округу № 129

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Тимошин Юрій Володимирович, 1988 року народження – від кандидата на пост Президента України Маломужа М.Г. (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу цієї комісії:
Гололобов Олексій Всеволодович, 1987 року народження – від кандидата на пост Президента України Маломужа М.Г.

Окружна виборча комісія з
виборів Президента України
територіального
виборчого округу № 130

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Гололобов Олексій Всеволодович, 1987 року народження – голова комісії, від кандидата на пост Президента України Маломужа М.Г. (у зв'язку з внесенням подання

про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу комісії та призначити головою цієї комісії:

Тимошин Юрій Володимирович, 1988 року народження – від кандидата на пост Президента України Маломужа М.Г.

Окружна виборча комісія з
виборів Президента України
територіального
виборчого округу № 134

Припинити достроково повноваження члена комісії:

Малиновський Михайло Тимофійович, 1948 року народження – від кандидата на пост Президента України Тігіпка С.Л. (у зв'язку з внесенням подання про заміну члена виборчої комісії суб'єктом, за поданням якого кандидатуру такого члена було включено до складу виборчої комісії).

Включити до складу цієї комісії:
Шевченко Олександр Миколайович, 1962 року народження – від кандидата на пост Президента України Тігіпка С.Л.

**■ Секретар
Центральної виборчої комісії
Т. ЛУКАШ**